

Anglia odpędza widmo wojny

Nuta pokojowa w mowie kanclerza Hitlera?

LONDYN. Na temat obecnej sytuacji i stanowiska Wielkiej Brytanii udzielono wieczorem prasie z najbardziej autorytatywnego źródła brytyjskiego następujących wyjaśnień:

Kanclerz Hitler ponownie zaakceptował wolę pokoju i było by błędem w obecnej chwili przypuszczać, że oświadczenie to nie jest szczere.

Rząd brytyjski traktuje zagadnienie czeskie poważnie, mimo, że sytuacja jest trudna, zdaniem rządu brytyjskiego nie jest rzeczą niemożliwą uzyskać rozwiązania w sensie porozumienia na podstawie środków pokojowych i drogą pokojowych.

W obecnej sytuacji misja lorda Runcimana odegrała wielką rolę. Nowe propozycje rządu czeskiego, uwzględniające częściowo żądania Niemców sudeckich, zwały w rezultacie prze-

dział między obu stronami.

Aczkolwiek okazać się może konieczne dokonanie pewnych wyjaśnień i nawet zmian w tych propozycjach i aczkolwiek niezbędne będzie jeszcze przeprowadzenie rokowań, to jednak — zdaniem rządu brytyjskiego — nie istnieje obecnie żadne uzasadnienie dla wycofania się z tych rokowań i rozpoczęcia kroków na rzecz bardziej gwałtownego rozwiązania.

Możliwe, że nawet i obecnie nastąpią jeszcze pewne niepowodzenia i trudności w tych rokowaniach, ale Lord Runciman jest wciąż na miejscu i te same kwalifikacje, które wykazał on dotychczas i dzięki którym opanowano istniejące trudności, są do dyspozycji również i obecnie.

W brytyjskich kołach oficjalnych przypominają oświadczenie premiera Chamberlaina w

izbie gmin dn. 24 marca r.b. i mowę min. Simona w Lanark, w których to wystąpieniach zostało przedstawione stanowisko rządu brytyjskiego i stwierdzone, że W. Brytania nie mogła by pozostać obojętną w wypadku rozszerzenia się konfliktu.

W obecnej sytuacji utrzymy-

wany jest ścisły kontakt z Francją, najbliższym sąsiadem W. Brytanii. Nie należy poddawać się pesymizmowi i trzeba oczekiwać na poniedziałkowe przemówienie kanclerza Hitlera, w którego intencje pokojowe nie ma dotychczas powodu wątpić.

LONDYN. Cała prasa an-

gielska zamieszcza na naczelnych miejscach deklarację, udzieloną autorytatywnie prasie o stanowisku Wielkiej Brytanii.

Deklaracja ta spotkała się z jednoczesną aprobatą całej prasy angielskiej, bez różnicy odcie-

ni. Stanowisko W. Brytanii interpretowane jest optymistycznie. Dzienniki przewidują, że przemówienie kanclerza Rzeszy będzie nastawione na nutę pokojową i umożliwi prowadzenie rokowań.

(Gdy oddajemy numer na maszynę, kanclerz Hitler nie zabrał jeszcze głosu w sprawie Czechosłowacji).

Krwawe walki z terrorystami Coraz częściej padają ofiary w Palestynie

LONDYN. Z Palestyny codziennie w dalszym ciągu napływają wiadomości o krwawych starciach, zamachach i sabotażach. Coraz częściej ofiarami powstańców arabskich padają żołnierze i policjanci brytyjscy.

W dniu wczorajszym zabito w Haifie marynarza brytyjskiego, stojącego w porcie okrętu Malaya.

Rano niedaleko kolonii żydowskiej w południowej Palestynie w starciu z powstańcami dwóch rezerwowych policjantów żydowskich zostało zabitych, a dwóch rannych. Po południu zastrzelono na granicy Haify i Tel. Avivu chłopca żydowskiego. Żołnierze brytyjscy otworzyli ogień na zamachowców, z których dwóch zostało rannych.

W dniu wczorajszym dowódca wszystkich brytyjskich sił

wojskowych w Palestynie za-
twierdził trzy wyroki śmierci i 6 wyroków, skazujących na dożywotnie więzienie terrorystów arabskich.

Straszliwe powodzie we Francji Ulice zamienione w rwące potoki

PARYŻ. W południowej Francji silne burze wyrządziły w ostatnich czasach, zwłaszcza w okolicy Montpellier wielkie szkody. Szczególnie ucierpiały winnice od gradu, który nawiedził tę okolicę. Nlice Montpellier zamieniły się w rwące strumienie, małe strumienie zaś pły-

nęce w pobliżu miasta — w rzeki, które zalały pola i winnice.

Tunel międzynarodowej linii kolejowej Bordeaux — Ventimigle został tak uszkodzony, że nie można chwilowo przezeń przejeżdżać.

Na skutek powodzi utonęło kilka osób.

Data przyjazdu min. Becka do Genewy jeszcze nie ustalona

GENEWA. Na zaproszenie ministra Bonneta min. Komarnicki odbył z nim krótką rozmowę.

wę.

W związku z wiadomościami prasowymi, jakoby w rozmowie tej miała być określona data przyjazdu ministra Becka do Genewy, należy stwierdzić, że wiadomości te nie odpowiadają prawdzie, gdyż — jak wiadomo — data ta nie jest jeszcze ustalona.

GENEWA. W niedzielę przybył do Genewy minister Bonnet i odbył tu kilka krótkich konferencji informacyjnych. M. in. z min. Commenem, min. Komarnickim i z Litwinowem.

Minister Bonnet odjechał do Paryża, zapowiadając swój powrót do Genewy na czwartek bieżącego tygodnia.

W 6-ą rocznicę śmierci ś. p. por. Żwirki i inż. Wigury

MOR OSTRAWA. W 6-tą rocznicę tragicznej śmierci pierwszych polskich zwycięzców Challenge'u por. Żwirki i inż. Wigury, odbyło się w Ciernieku na Kościelcu uroczyste nabożeństwo.

Dookoła kościoła zgromadziły się resztki ludności polskiej z Ciernicka i oddziały polskich harcerzy i harcerek. Na nabożeństwo przybyli konsul polski

z Morawskiej Ostrawy i przedstawiciele sfer politycznych, kulturalnych i społecznych oraz ludność polska z posłem dr. Wolfem.

Po nabożeństwie zebrani udali się na miejsce wypadku w Zwirkowisku, gdzie w mauzoleum poświęconym tragicznie zmarłym lotnikom, wiązanek róż białą i czerwonych złożył konsul polski z Mor. Ostrawy.

Obietnice prezydenta Benesza Niemcy przyjęli bardzo chłodno

NORYMGERGA. Sobotnie przemówienia prezydenta Benesza znalazło w niemieckich kołach politycznych bardzo chłodne i powściągliwe przyjęcie.

Mowa prez. Benesza określana jest tutaj jako „piękne słowa”, które w tej czy innej formie słyszy się często w Czechosłowacji, ale które stoją w jaskrawej sprzeczności z praktyką życia codziennego w ciągu ostatnich 20 lat”.

Biorąc pod uwagę obecny stan stosunków, istniejących w Czechosłowacji, niemieckie koła polityczne oceniają obietnice prezydenta Benesza jako posiadające małą wartość. Wszyscy, którzy oczekują na słuszne rozwiązanie palących zagadnień w Czechosłowacji, muszą być rozczarowani istotnym stanem rzeczy.

Gdyby Anglicy — oświadcza ją w niemieckich kołach politycznych — znaleźli się w ta-

kiej sytuacji, że część ich, zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie kraju macierzystego, byłaby uciskana, to czy zajęli by oni inne stanowisko, aniżeli Niemcy w Rzeszy?

A czy Francuzi, którzyby znaleźli się w analogicznej sytuacji inaczej by się zachowali?

Nic więc dziwnego, że Niemcy, gdy chodzi o obronę swych rodaków, zajmują właśnie takie stanowisko, a nie inne.

Posiedzenie rządu francuskiego pod przewodnictwem prez. Lebruna

We wtorek o godz. 10 rano odbędzie się posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem prezydenta Lebruna w pałacu elizejskim, również poświę-

cone położeniu międzynarodowemu. Wtedy rząd francuski będzie mógł rozważyć sytuację po poniedziałkowej mowie kanclerza Hitlera.

Natarcie wojsk japońskich wzdłuż rzeki Szih

TOKIO. Wojska japońskie rozpoczęły natarcie wzdłuż rzeki Szih w pobliżu góry Fuczin na zachód od Liuan.

Po zajęciu Czeng, Czu, Fu i Tajkangu w prowincji Honana, dwie lotne kolumny japońskie osiągnęły linię, łączącą Fukau i Czukiaku o 20 klm. od nowego koryta rzeki Zółtej. Kolumny te zagrażają przecięciem

południowego odcinka kolei, prowadzącej do Pekinu.

Nowe koryto rzeki Zółtej istnieje od chwili gdy Chińczycy zniszczyli tamy na wschód od Kaifengu, ażeby przeszkodzić postępowi wojsk japońskich. Obecnie rzeka Zółta płynie z północnej części prowincji Szantung na południe i wpada do jeziora Hungtse na granicy Kiangsu.

Zajęcie w Eger

Sytuacja jest niezwykle naprężona

BERLIN. Członkowie czeskiego motorowego przysposobienia wojskowego urządzili zjazd w całej Czechosłowacji w mieście Eger (Cheb). Doszło przytem do starcia, jak stwierdzają doniesienia, z Eger. w

tym czysto niemieckim mieście z członkami partii niemieckosudeckiej.

Policja pobiła pałkami gumowymi kilku Niemców. Sytuacja w Eger jest naprężona.

Start balonów w zawodach o puchar Gordon Bennetta

LIEGE. Wczoraj odbył się start balonów, biorących udział w 26-tych zawodach o puchar Gordon Bennetta. Około dwudziestu tysięcy widzów zgromadziło się na miejscu startu. Pogoda w ostatniej chwili niespodziewanie się zmieniła i wiatr, który wczoraj skierował by balony na zachód, rano zmienił kierunek, tak, że ocze-

kiwano lotu w stronę Włoch Północnych. Na chwilę przed zawodami jednakże pogoda raz jeszcze się zmieniła i tym razem wiatr pogał balony w stronę Niemiec i Polski.

Należy oczekiwać, że część balonów poszybuje nawet do Rosji, reszta zaś będzie lądować po drodze. Start balonów odbył się bez żadnego wypadku.

Wesoły Kącik

Podarunek narzeczonej

Pan Cytryn błąd i zdenerwowanie pędził, jak szalony, ulicą. Widać było, że mu się bardzo spieszy.

— Panie C.! — zatrzymał go znajomy. — Dokąd pan tak pędzi?

— Lecę załatwić formalności przedślubne. Muszę przyspieszyć ślub.

— Czyż?

— Mój. Miałem się żenić w styczniu, ale muszę już! Nie ma ani chwili czasu do stracenia!

— Przepraszam za niedyskrepcje... Co się stało?... Dziecko?..

— Jakie dziecko?! Żadne dziecko! Zwyczajny pies!!

— Jakto pies?!

— Pies! Rasowy kundel!

Czy pan widzi, jak ja wyglądam? Zielony jestem! Od tygodnia oka nie zmrzyłem! Wszystko przez psa!

— Jakiego psa?

— Dostałem od narzeczonej. To miał być rewanż! Podarowałem jej złoty zegarek, więc ona też chciała mi zrobić przyjemność i dała mi psa!..

Pan rozmie swoją sytuację? Nie znoszę psów! Z psem czuję się źle nie tylko w jednym mieszkaniu, ale nawet na jednej ulicy. A tymczasem, żeby nie urazić narzeczonej, musiałem udawać, że się bardzo cieszę, że jestem zachwycony jej prezentem.

Ona myśli, że mnie uszczęśliwiła i codziennie się pyta, czy jestem zadowolony i codziennie ją muszę dziękować!

Za tego psa, psia jego krew!! To jest kompletny idiota, nie pies! Nic nie umie! Ani służy, ani żadnej sztuki, nic nie rozumie, co się do niego mówi, tylko od rana do nocy wyje! Wciąż wyje! Po prostu lubi wyć.

Pierwszego dnia już nie mogłem wytrzymać i zamknąłem go na noc na balkonie.

W całym domu nikt oka nie zmrzył. A rano lokatorzy przy szli ze szczotkami i kijami, żeby mnie bić. Musiałem im przysiąc na klęczkach, że psa będę trzymał w pokoju i że nawet okna nie otworzę!

I zamknąłem go w pokoju. To nazajutrz przyleciała sąsiadka z dołu, że u niej sufit przecieka!

Co miałem robić? Wysłałem całą podłogę ceratą.

Ale co z tego, kiedy pies wyje i wyje. Sąsiedzi przez ścianę grożą, że jeżeli nie będzie cicho zastrzelą mnie i psa!

Kupiłem mu kilo najlepszej kiełbasy. Póki żyje jest cicho, a po tym znów zaczyna wyć. Mnie już życie zbrzydło!..

Pan Cytryn skończył swą tragiczną opowieść i otarł spoczone czoło.

— Ale dlaczego pan się teraz tak spieszy? — spytał znajomy.

— Przecież mówię panu! Postanowiłem przyspieszyć ślub. Miał być w styczniu, a ja chcę, żeby był już!

— Po co?

— Po to, żeby wyrzucić tego psa.

— Nie może pan tego zrobić bez ślubu?

— Wyrzucić prezent narzeczonej?! Zwarował pan?! Zebrała się obrazić i zerwała ze mną?! Nie ma głupich! Najpierw wezmę ślub! A po tym wyrzucę kundla na zbity pysk! Po ślubie może się obrazić. To nie jest powód do rozwodu! Napoleon Sądek.

Sytuacja Polaków w Czechosłowacji

Fakty według danych statystycznych

MOR. OSTRAWA. W związku z ofertą, wysuniętą pod adresem ludności polskiej przez ostrawskie sfery dziennikarskie, proponującą współpracę „dla zrealizowania hasła demokracji”, „Dziennik Polski” podaje szereg faktów, opartych na ścisłych danych statystycznych i publikacjach oficjalnych, a wykazujących, jak bardzo rozbieżne są piękne słowa prasy czeskiej o współpracy i jak smutna rzeczywistość nad Olzą.

„Zwracamy się do prasy czeskiej — pisze „Dziennik Polski” — aby nam szczerze odpowiedziały, czy przyznaje Polakom w Czechosłowacji prawo demokratycznego równouprawnienia z Czechami, a jeżeli tak, to czy uważa za dowód takiego równouprawnienia następujące fakty:”

1) traktowanie Polaków na Śląsku jako „spolszczonych Morawców” i nawracanie ich na łono narodu czeskiego-

2) upośledzenie szkolnictwa polskiego, wykazane już wielokrotnie oficjalnymi cyframi statystycznymi, terror wywierany na rodziców polskich celem zmuszenia ich do zapisania dzieci do szkół czeskich, oraz fakt, że szkoły czeskie zakładano w gminach polskich, które w oficjalnym spisie ludności wykazywały trzech czy czterech mieszkańców narodowości czeskiej.

3) obsadzanie wbrew woli ludności parafii o znacznej większości polskiej czeskimi proboszczami i zaprowadzenie tam wyłącznie czeskich nabożeństw.

4) Polacy, obywatele czechosłowaccy posiadają zaledwie 137 urzędów państwowych zamiast 670, jak to wynika ze stosunku procentowego,

5) Polacy nie mają na kopalniach zagłębia ani jednego inżyniera mimo, że było ich wielu w r. 1920, a w całym kraju morawsko-śląskim w górnictwie pracuje zaledwie 91 urzędników narodowości polskiej, podczas gdy same tylko kopalnie w Karwinie zatrudniają 467 urzędników,

6) mimo wieloletnich zabiegów i starań organizacjom pol-

skim nie przyznano ani jednej licencji kinowej, gdy czeskie organizacje prowadzą na Śląsku przeszło 20 kin,

7) ludziom, którzy urodzili się na terenie Śląska i mieszkają tu od czasów przedwojennych odmawia się z reguły obywatelstwa czechosłowackiego,

8) Polaków uświadomionych w duchu polskim traktuje się na każdym kroku gorzej od członków organizacji czeskich.

9) prasa polska konfiskowana jest nie tylko za krytykę niektórych władz administracyjnych, o ile te przekraczają kompetencje urzędowe, ale też za krytykę działalności czeskich osób prywatnych i za przedruki z prasy miejscowej.

Ustalenie komisji granicznej
Oto temat rozmów między przedstawicielami
Sowietów i Japonii

TOKIO. Przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył, że rozmowy pomiędzy ambasadorem japońskim w Moskwie Szigemitsu i zastępcą

kom Litwinowa, Potemkinem odnośnie ustalenia komisji granicznej, dobiegają końca.

Prace tej komisji dotyczyć będą ustalenia linii granicznej w okręgu Czangkufeng. Choć tu mianowicie o odcinek graniczny długości 4 mil i, zdaniem kół marodajnych, możliwe jest, że pozytywny wynik prac komisji granicznej wywrze wpływ na pozostałe, będące w zawieszaniu zagadnienia pomiędzy oboma państwami.

Królewskie polowania

BUKARESZT. Król Karol rumuński udał się do komitatu Arad, gdzie w dniu wczorajszym rozpoczęły się wielkie do roczne polowania królewskie. W polowaniach tych bierze udział szereg wybitnych osobistości rumuńskich oraz przedstawiciele korpusu dyplomatycznego.

Zderzenie pociągów

SAINT PAUL (Wisconsin). W pobliżu Saint Paul nastąpiło zderzenie pociągów. Kilku pasażerów poniosło rany.

Zgon wuja króla Jerzego

LONDYN. Książę Artur Connaught, wuj króla Jerzego 6-go zmarł o godz. 3.30 nad ranem. Księżna Connaught była przy łożu śmierci. Książę Artur Connaught uro-

dzony był 13 stycznia 1885 r. i od 1910 był członkiem tajnej rady królewskiej. Syn jego, hr. de Macduff jest porucznikiem w pułku gwardii szkockiej.

Strasznym ciosem dłuta przebił przeciwnika

W fabryce wyrobów budowlanych Franciszka Sokołowskiego przy ul. Kaliskiej nr. 11 w Warszawie wynikła sprzeczka między stolarzami, Edwardem Znarowskim, zamieszkałym w Nowym Dworze, a Kazimierzem Walisiakiem, zam. przy ul. Piotra Skargi nr. 40. Walisiak, będąc silniejszy, chwycił Znarowskiego za gardło i przycisnął do szafy. Zna-

rowski, trzymając w ręku dłuto, zadał Walisiakowi cios w klatkę piersiową. Walisiak ranny osunął się na podłogę, brosząc krwią. Wezwano Pogotowie Ratunkowe, którego lekarz przewiózł Walisiaka w stanie ciężkim do Instytutu Chirurgii Urazowej. Powiadomiono policję, która Znarowskiego zatrzymała w areszcie.

Nowe akty terroru mnożą się na terenie Palestyny

JEROZOLIMA. Na obszarach Palestyny mnożą się dalsze akty terrorystyczne. W okręgu Gaza przy starciu między powstańcami arabskimi a żydowskimi policjantami dwaj policjanci zostali zabici, a dwaj odnieśli ciężkie rany. Stacja kolejowa Artus na li-

nii Jerozolima — Lydda została podpalona. Podpalono również synagogę w małym miasteczku pomiędzy Tel-Awiv a Jaffą.

W starej dzielnicy Jerozolimy po odbytych tam zebraniach arabskich doszło do gwałtownych demonstracji w okolicach

meczetu Omara. Władze policyjno wojskowe rozproszyły demonstrantów.

Na zachód od Ramleh zerwana na znacznej przestrzeni przewody telefoniczne i telegraficzne, przerywając komunikację między Jerozolimą a Jaffą.

Miasta zalane wodą
Straszliwe skutki nagłej powodzi

GLATZ. Hrabstwo Glatz i jego okolice nawiedzone zostały ponownie katastrofą powodzi, wywołanej przez oberwanie się chmury w nocy z soboty na niedzielę.

W pobliżu miejscowości kąpielowej Altheide wezbrane wody zniżyły dwie tamy, utworzyły rwący potok i zalały kilkadziesiąt gospodarstw, na któ-

rych poziom wody dochodzi do jednego metra. Niemal wszystkie mosty zostały uszkodzone. Zaalarmowano służbę pracy i straż ogniową. Mieszkańcy Schwedeldorfu zaskoczeni byli przez powódź w śnie tak, że z wielką trudnością udało im się wyprowadzić żywy inwentarz w bezpieczne miejsce.

Również i w innych miejscowościach położonych nad Nissa

miejscowości, są do wysokości jednego metra zalane wodą.

Część miasta Frankenstein jest również pod wodą.

W dwóch innych miejscowościach członkowie akcji ratowniczej przez dłuższy czas stali do połowy piersi w wodzie, aby wśród nocy przenieść kobiety i dzieci na wyżej położone tereny.

„Działanie ODŻYWCZEGO BIOCELU było czarodziejskie”

Po kilku dniach spozostęgam, że moje drobne zmarszczki i szpelnie linie zaczęły zniknąć, a w niespełna parę tygodni wyglądałam już o 10 lat młodziej. Bioceł — jak mnie poinformował kosmetyk-specjalista — jest wynalazkiem wybitnego Profesora Uniwersytetu Wiedeńskiego. Jest on obecnie zawarty w każdym słoiku Kremu Tokalon koloru różowego, preparowanego według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Kremu Tokalon. Należy go stosować co wieczór przed udanym się na spoczynek, Krem zaś Tokalon koloru białego co rano. Nada to w krótkim czasie świetnej, ciennej cerze blask świeżej, żywotnej młodości! Uczyni skórę jasną, świeżą, jędrną, usunie zmarszczki i wszelkie wady cery.

Z. LIRSKI

GDZIE MOJ MAZ?

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI, RZUCONYCH NA FALE LOSU

Było to wiosną 1914 roku. Pewnego dnia Wanda Biernacka obudziwszy się z rana stwierdziła z przerażeniem, że jej męża, Józefa nie ma w domu. Wszczęła energiczne poszukiwania, które nie dały żadnego wyniku. Józef znikł jak kamień w wodzie.

W tym czasie Wanda spotkała swego dawnego adoratora, Jana Siwka, który od czasu jej zamążpójścia unikał jej, chcąc w ten sposób o niej zapomnieć. Ale obecnie gdy ją spotkał, w sercu jego odżyła z dawną siłą miłość do Wandy i często ją odwiedzał.

Gdy w prasie pojawiła się wiadomość, że w lesie wawerskim znaleziono zmasakrowane zwłoki nieznanego mężczyzny Wanda, jej teściowa i Jan udali się do prosektorium, gdzie obie kobiety stwierdziły, że zabitym jest Józef. W drodze powrotnej zrodziła się w umyśle Wandy myśl, że zabójcą Józefa jest Jan. Toteż gdy podczas przesłuchania sędziego śledczego zadano jej pytanie, czy nikt o nią nie był zazdrosny i nie odgrażał się mężowi, zdrząła cała i nie mogła wymówić słowa.

Wandzie zdawało się, że sędzia śledczy wie o wszystkim, że ten tegi jegomość o małych, bystrych oczach, przenika ją nawskroś i odczytuje jej myśli, jak gdyby znajdowały się one pod szklanym kloszem.

Po raz pierwszy była przesłuchiwana. Po raz pierwszy w życiu znajdowała się w Urzędzie Śledczym. Z tego też względu nie wpadło jej na myśl, że pytanie, czy ktoś nie odgrażał się jej mężowi z jej powodu, czy ktoś nie był o nią zazdrosny, należało do zwykłych pytań, jakie zazwyczaj zadaje się osobom przesłuchiwanym.

Wanda zaś była przekonana, że sędzia śledczy wie o wszystkim; wie lepiej od niej, że Jan Siwek zamordował jej męża. Ona tylko podejrzewała go o to, natomiast ten tegi jegomość o małych oczach z pewnością wie o wszystkim.

— Dlaczego pani nie odpowiada na moje pytanie? — wpił przenikliwe spojrzenie w twarz Wandy sędzia śledczy.

— Skąd mogę wiedzieć?.. Może.. Ale co to ma za związek?.. — wykrztusiła Wanda.

— Czy ktoś zazdrościł mężowi tego, że z panią się ożenił? — sędzia śledczy nie odstępował już od tego tematu.

— Byli tacy... lecz...

— Proszę odpowiedzieć, czy był ktoś w pani zakochany wówczas gdy wychodziła pani za męża Józefa Biernackiego?

— Był...
— Jak nazywa się ten pan?
— Ale... — drżała na całym ciele Wanda.
— Proszę odpowiedzieć, jak nazywa się ten pan?
— Lecz jaki to ma związek z zabójstwem mego męża?.. Nie rozumiem tego... — zapytała Wanda, której zawirowało przed oczyma.

— Zadałem przecież pani pytanie i proszę na nie odpowiedzieć, a nie zadawać zbędnych pytań. Dlaczego nie odpowiada pani na pytanie? — w głosie sędziego śledczego wyczuwało się lekkie niecierpliwienie. — Jak się nazywa ten pan, który był w pani zakochany, gdy wychodziła pani za męża?

Wandę przebiegł dreszcz zgrozy. W jaki sposób mogła teraz wymienić nazwisko Jana? Jak mogła unieszczęśliwić człowieka, gdy nie wiedziała na pewno, czy jest zabójcą jej męża?

— Niech pani się nie obawia, nie wyrządę temu panu żadnej krzywdy — rzekł sędzia śledczy zmienionym głosem. — Chcę tylko wiedzieć, jak on się nazywa... Może pomoże mi wyjaśnić tajemnicę, jaką otoczone jest to morderstwo...

— Od dłuższego czasu nie spotykał się z moim mężem... O niczym nie ma pojęcia...

— Ale jak on się nazywa? Dlaczego boi się pani wymienić jego nazwisko?

— Nie boję się, ale... nie rozumiem w jakim celu...

Próbnik od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY; KATARZE

Dziwny proces zachodził obecnie w umyśle Wandy: właśnie dlatego, że zrodziło się w jej umyśle podejrzenie, że Jan Siwek może być zabójcą jej męża, właśnie dlatego obawiała się wymienić jego nazwisko...

W innym wypadku od razu podałaby jak on się nazywa. Ani przez chwilę nie wahałaby się. Ale obecnie obawiała się wymienić nazwisko Jana. Zdawała sobie sprawę, że gdy wypowie, Jan będzie zgubiony.

— Jeśli pani nie chce wymienić nazwiska tego pana, stąd prosty wniosek, że pani wie, iż on zabił pani męża... A jeśli pani wie, jest pani współwinna... — mocno zaakcentował każde słowo sędzia śledczy.

Słowa te wywarły na niej piorunujące wrażenie. Wanda poczuła, jak serce zamiera jej ze strachu. Z szeroko rozwartymi oczyma przyglądała się przez chwilę sędziemu, nie mogąc wymówić słowa.

— Czekam na odpowiedź — tegi mężczyzna lekko bębnił palcami po blacie biurka.

— Jezus Maria, co też pan mówi? — wybuchnęła spazmatycznym płaczem Wanda. — Gdybym wiedziała kto zabił męża...

— Proszę powiedzieć, jak nazywa się ten pan — przerwał jej sędzia śledczy.

— Jan... Jan Siwek... — odparła Wanda, ocierając łzy.

Sędzia śledczy zapisał to w aktach i zapytał:

— Gdzie on mieszka?

Wanda podała adres.

— Czy ten jegomość miał coś przeciwko temu, aby pani wyszła za męża Józefa Biernackiego?

— Nie wiem.

— Jak widzę, boi się pani ze mną mówić otwarcie. Powiem więc pani; ja wiem — oświadczył takim tonem sędzia śledczy, jak gdyby był tego najzupełniej pewny.

— Bardzo możliwe — odparła drżącym głosem Wanda, która była teraz przekonana, że ten mężczyzna wiedział już o wszystkim, zanim zaczął ją przesłuchiwać.

— Czy jegomość ten nie groził pani?

— Nie... — głos jej brzmiał niepokojnie

— I nie pisał żadnego listu?

— Napisał...

— Co pisał?

— To, co zawsze piszą mężczyźni, gdy są zazdrosni, gdy boleśnie odczuwają stratę osoby, którą kochają... — odparła Wanda drżącym głosem.

— Aha... A czy był on na pani weselu?

— Nie...

Sędzia śledczy z zadowoleniem zatarł dłoń i nacisnął guzik dzwonka. Do pokoju wszedł chudy, niski mężczyzna o wielkiej łysinie. Sędzia podał mu kartkę, na której było napisane nazwisko Jana, oraz jego adres i rzekł:

— Natychmiast sprowadzić tutaj tego osobnie!

(Dalszy ciąg jutro).

Zygmunt CzarSKI

SERCE NA ROZDROŻU

Nie trudno sobie wyobrazić, jakie katusze moralne przeżywała Helena, gdy wreszcie przedstawiciele władz śledczych, litując się na jej wyczerpaniem, przestali już ją badać i zostawili samą.

Tysiące myśli dręczących wirowało jej w głowie.

Gdzie Bohdan?

Dlaczego odszedł?

Czy wiedział o śmierci brata?

Obok małe obce dzieciątko, przygarnięte z litości, otoczone jej opieką macierzyńską, szczebiotało w kołysce...

Helena myślała sobie, czy przypadkiem i w niej teraz już nie poczęło się nowe życie, czy nie spełnia się w tej chwili w niej wielka Tajemnica życia...

Jest już kobietą... Czy będzie i matką?

I tu znów powracały dręczące myśli o Bohdanie, o ukochanym, o ojcu jej własnego dzieciątka, którego pierwszy zarodek może już nosiła w swym łonie...

I snuły się bolesne pytania:

— Czy go jeszcze ujrzę? Czy wróci jeszcze?

Cała drżąca, oszałała z tęsknoty, natężyła słuch, wsłuchiwała się w każdy szelest, oczekując z niecierpliwością kroków powrotu...

Ale czy się doczeka?

Wydania wieczorowe gazet rozbrzmiewały znów hałaśliwie, donosząc o straszliwym morderstwie, dokonanym na Gustawie Kotwicz-Dalskim.

Zwłaszcza, że pisma donosiły jednocześnie i o czym innym...

Tegoż samego ranka znaleziono w zacisznym kąciku Łazianek zwłoki jego brata Bohdana...

Ten wypadek był jeszcze stokroć okropniejszy.

Zwłoki były tak okropnie zniekształcone, twarz taka zmasakrowana, że nikt nigdy nie zdołał stwierdzić tożsamości, gdyby nie to, że trup ścisnął kurczowo list, w którym zwierzał się z samobójstwa...

Dzienniki gubiły się w domysłach, jaki to wszystko ma związek ze sobą.

Jak się mogło stać, że w ciągu jednej doby: zmarł Teodor Tłuch, podpalono jego sklep, w którym spaliła się jego żona, zamordowany został Gustaw Kotwicz-Dalski, a samobójstwo popełnił jego brat Bohdan, którego wszyscy mieli za zmarłego w wielkiej katastrofie gdyńskiej... Do tego dochodziło jeszcze usiłowanie zgwałcenia Heleny Gajdzianki przez nieznanego napastnika i jej cudowne ocalenie.

Nikt nie umiał sobie tego wszystkiego wytłumaczyć.

Czy uda się ująć mordercę Gustawa? Czy w ogóle był jakiś taki na świecie?

Czy to nie jakaś straszna tragedia rodzinna, która już nigdy nie wyjdzie na jaw wobec śmierci wszystkich jej uczestników?

Nie, nikt nigdy się nie dowie. Ani gazety, ani społeczeństwo, ani władze...

Nikt nie dowie się, zwłaszcza, jednej rzeczy, może najciekawszej ze wszystkiego... Nie dowięd się o tym nawet Helena...

Dowie się natomiast każdy, kto przeczyta do końca naszą powieść...

Wróćmy na chwilę na pole walki Bohdana z Ladreckim.

Już wiemy, że Ladreck osłupił Bohdana garścią piasku, po tym wycelował ku niemu rewolwer, który podniósł z ziemi i... po chwili rozległ się wystrzał...

Ale...

Gdy poprzednio Bohdan wytrącił Ladreckiemu rewolwer z ręki, broń padła na piasek. Później ci dwaj tarzając się w żaartej walce na śmierć i życie, potracali parokrotnie rewolwer, do którego dostał się piasek...

Więc, gdy Ladrecki nacisnął cyngiel, rewolwer zaciął się i nie strzelił...

Ladrecki szybko sprawdził co jest i zajrzał w lufę, w tej samej chwili zaś rewolwer strzelił...

Raz jeszcze Wieczna Sprawiedliwość wydała swój wyrok słuszny i okrutny.

Kula trafiła Ladreckiego w jego własne oko, przebiła mózg i położyła trupem na miejscu.

Bohdan szybko się zorientował, jak ma postąpić.

Widząc, że Ladrecki padł trupem na miejscu i wyciął ducha nawet bez jęku, jeszcze bardziej zniekształcił mu twarz i wcisnął do ręki swój list „samobójczy“.

W ten sposób udało mu się uniknąć skandalu, badań ze strony władz śledczych, rozgłosu, który rozpętałyby gazety... Przeciwnie, śmierć jego będzie teraz ponownie przypieczętowana i jeżeli rzeczywiście zaczęły krążyć pogłoski, że on wbrew wszystkiemu żyje, to teraz już żadnych wątpliwości o jego śmierci nie będzie.

Wnet Helenę ktoś wezwał do telefonu...

To Bohdan...

Kazał jej natychmiast przybyć na dworzec. Odjechali też natychmiast do Gdyni.

Tam dyrektor stoczni postarał się dla nich obojga o papiery...

Wyjechali na obcym statku hen, hen daleko... za morza...

Przychodzą od nich teraz wiadomości, że w dzieckiej wyszczepili się zagospodarowali, że mają domek, że Helena spodziewa się dziecka, że są bardzo, bardzo szczęśliwi...

Ponieważ na całym świecie są kościoły katolickie, więc po drodze gdzieś wzięli ślub...

Marzą tylko o jednym... By móc jeszcze kiedyś wrócić do kraju...

Być może, iż uda się im to kiedyś...

K O N I E C.

2 dzień wielkiego plebiscytu filmowego

Przedstawiamy Czytelnikom znów 25 kandydatek

Przed wszystkim pozwólcie przedstawić sobie drugą grupę 25 kandydatek plebiscytowych! Oto one:

- Nr. 26 — Basia Doroszówna, Włochy.
- Nr. 27 — Bronia Doroszówna, Włochy.
- Nr. 28 — Elżbieta Milewska, Warszawa.
- Nr. 29 — Melania Kuska, W-wa.
- Nr. 30 — Danuta Wysocka, Warszawa.
- Nr. 31 — Alicja Filipowiczówna, Warszawa.
- Nr. 32 — Jadwiga Waitkneckówna, Warszawa.
- Nr. 33 — Katarzyna Kowalczykówna, Warszawa.
- Nr. 34 — Basia Brągoszewska, Warszawa.
- Nr. 35 — Marysia Kłosówna, Warszawa.
- Nr. 36 — Halina Rusiecka, Wilno.
- Nr. 37 — Wanda Woś, W-wa.
- Nr. 38 — Irena Bachtiąg, W-wa.
- Nr. 39 — Mira Zawadzka, W-wa.
- Nr. 40 — Michałina Sotomska, Warszawa.
- Nr. 41 — Renia Białoszeroka, Rembertów.
- Nr. 42 — H. Cicia, Kalisz.
- Nr. 43 — Walentyna Szeroka, Białyсток.
- Nr. 44 — Anusia Czajkówna, Wilno.
- Nr. 45 — Lucynka Chojnacka, Warszawa.
- Nr. 46 — Cylla Dutilleul, Częstochowa.
- Nr. 47 — Aldonka Zieffe, Legionowo.
- Nr. 48 — Dzidzia Dzwonkowska, Warszawa.
- Nr. 49 — Milcia Cieplińska, W-wa.
- Nr. 50 — Irusia Strzelecka, Kraków.

Dziś zamieszczamy drugi kupon do głosowania, który — powtarzamy — należy wyciąć, wstawić odpowiedni numer, włożyć do koperty z napisem „Konkurs Filmowy” i nadesłać pocztą lub doreczyc w Redakcji. Jutro, jak w każdą środę uka-

że się nasz Dodatek Filmowy, który przyniesie dalsze rewelacyjne szczegóły z frontu plebiscytu filmowego.

Kalendarz dnia

WTOREK

13
WRZESNIA

Filipa m., Juliana, Amata.
Słowiański: Chronisława.
Słońca wsch. 5.6, zach. 17.58.
Księżyc wsch. 19.6, zach. 9.17.

KRONIKA HISTORYCZNA
1772. Fryderyk II Pruski ogłasza „manifest” o zabójstwie polskiach.
1804. Urodził się Maurycy Mochnacki.
1820. Aleksander I otwiera Sejm w Warszawie.
1934. Polska znosi międzynarodową kontrolę mniejszości narodowych.

PRZYSŁOWIA LUDOWE
Gdy za bardzo obrodzą żółędzie, znakiem, że ostrą zimą będzie.

RADY PRAKTYCZNE:
Plamy tłuste na materiałach o delikatnej barwie wycierać na sucho miękką kartoflaną.

CIEKAWY WIADOMOSCI:
Drzewo palmowe w swojej ojczyźnie wyrasta do wysokości 20 metrów.

„ZŁOTE MYŚLI”
Słowa są dobre, lecz nie są one męczą najlepszą. To co jest najlepsze, nie da wyrazić się w słowach. Goethe.

UPAŁY! Sukienka Ci się zniszczyła pod pachami? Ręce masz wilgotne? Nogi Ci się pocią?
Nie martw się i stosuj „**DINOL**” — płyn przy poceniu pach — proszek przy poceniu nóg

Na malej wokandzie...

Nie przechwalać się czyli: „Zabójcze spojrzenia”

(A. E.) — Co ja widzę? — ucieszył się pan Nechemia Patnik, spotkawszy na ulicy Ignazego Kolenbacha. — Kupiłeś sobie okulary?
— Kupilem. No to co? Ty już dwa miesiące nosisz.
— Ja je noszę dla zabawy. A ty przecież jesteś prawdziwy ślepek.
— Ty sam jesteś ślepa kura! Te okulary ja włożyłem, żeby mi kurz do oczu nie wpadał! Czy ty wiesz, jaki ja mam wzrok? Jak jastrząb!
— Takiego wzroku jak ja, to ty nie masz.
— Frajer pompa jesteś. Widzisz tę wieżę? Ja na jej wieżyczku teraz widzę małą ptaszynkę.
— A ja widzę, że ten ptaszek trzyma w dzióbku muchę!
— Ale tego, że ta mucha zamknęła akurat lewe oko, toś ty nie widział?
— Też widziałem. On mi będzie imponował! Kiedy byłem raz na polowaniu, to zabiłem ją jąca z tak daleka, że jak do niego podszedłem, to już go było czuć!
— Opowiadaj babci. On za-

Zboczeniec prześladował policjantki Sąd skazał go na 2 lata więzienia — Może to poskutkuje

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Warszawie, któremu przewodniczył sędzia Długosz, stanął osobliwy awanturnik — zboczeniec, Karol Walenty Stus.

Stus czuł dziwną niechęć do kobiet, odzianych w mundury policyjne i przy wszelkiej sposobności niechęć tę czynnie wyrażał. W wyniku powstało aż osiem protokołów policyjnych,

w których napastowane policjantki opisywały przebieg wypadków.

Zresztą wszystkie one pod dowództwem policjantki — prokuratora wstąpiły na salę sądowną, aby w następstwie zeznać w charakterze świadków. I tak Stus jednej ze strażniczek porządku odbił prowadzonego przez nią do Izby Zatrzymań chłopca, walęsającego się po u-

licy. Innej usiłował zerwać czapkę z głowy, trzecią próbował bezwładnie na ulicy, kiedy ta ostro przeciwstawiła się próbom zrewidowania jej przednich kieszeni bluzy.

A już do niezwyklej wyczynów Stusia należał fakt, że widząc jedną z policjantek na platformie tramwajowej, Stus podbiegł i schwywszy za nogę starał się ją ściągnąć z wozu.

Przy każdym spotkaniu z policjantką z ust Stusia padały to buzerskie określenia i wyzwiska.

Awanturnik — zboczeniec, karany zresztą już za kradzieże i szalbierstwo, nie przeczył, że mało delikatnie odnosił się do przyodzianych w granatowe mundury niewiast, ale tłumaczył, że czynił to raczej z lekomyślności.

Tłumaczenie to jednak w związku z opowiedzianymi przez przedstawicielki władzy scenami ulicznymi okazało się wykrętne i sąd skazał Stusia łącznie na 2 lata więzienia, za oprawę władzy, zniewagi i czynną napastę.

„Zyjemy za szybko” twierdzi pewien lekarz i nakłania ludzi do życia na łonie przyrody

Dziennikarze angielscy byli ostatnio zaproszeni na niezwykłą konferencję prasową.

Pozwolono im z bliska obejrzeć cenną „próbkę” nowej rasy ludzkiej, która obecnie liczy około 4 lat. Prawdę powiedziawszy bez wyjaśnień udzielanych przez rodziców dziecka byłoby

trudno ustalić różnicę między tym malcem a jego rówieśnikami, którzy nie mają już 200 lat.

Malcem ten nazywa się Simon Berge i jest synem lekarza i uczonego, człowieka odznaczającego się odbrzmianą budową ciała i wielką czarną rozczochaną brodą, który nagle z zapalem poświęcił się zagadnieniom życia na łonie przyrody.

„Zyjemy za szybko”. Niestety, nie dożyjemy do tych czasów, aby stwierdzić jakie wyniki dała metoda dr. Berge'a ani asystować przy lekcjach udzielanych przez 170-letniego 80 i 90-letnim uczniom.

„Lekkomyślność” widocznie nie opuściła Stusia nawet po ogłoszeniu wyroku, gdyż w grudniańskich acz szeptem wypowiedzianych słowach określał policjantki.

Sposób odżywiania się tam jest bardzo prosty. Jedynymi środkami żywności są: orzechy, mleko, owoce i chleb. Również i mały Simon jest w podobny sposób odżywiany.

W cztery oczy Intymne rozmowy z naszymi Czytelnikami

Nie wie co to miłość!

P. STACHO W. donosi nam: „Mam lat 19, a jednak dotychczas nie wiedziałem, co to jest miłość. Do piero teraz, przechodząc przez ogród Saski w Warszawie zwróciłem uwagę na grające w piłkę dziewczynki, bawiące się w t. zw. „niewolnika”. Przy stanąłem i stałem tak dłuższą chwilę.

Była tam bowiem dziewczynka, od której nie mogłem oderwać wzroku. Ładna, wysoka, zgrabna, ubrana była w granatową sukienkę z białym kołnierzykiem, przepasaną niebieskim paskiem. Miała też beret z jakąś odznaką szkolną. Pończochy siwe, pan tofelki czarne z białym przybraniem. Była bardzo wesola i także nie żałowała mi spojrzeń. Spojrzałem też za nią tak słodkie, jak gdybym całował jej purpurowe usteczka.

Dziewczynki były z pewną panią, widocznie nauczycielką, która w pewnym momencie nakazała grę skończyć. Dziewczynki ustawiły się w pary. Moja wymarzona była w drugiej parze z lewej strony. Gdy odchodziły, moja najukochańsza nieznajoma posłała mi ostatnie spojrzenie.

Miała może ze 17 lat. Kocham ją i kochać nie przestanę — oto hasło mego serca. Bez mojej ukochanej życie nie mi nie jest warte. W tak krótkim czasie zdołała mi serce skraść bez powrotnie. Chcę wiedzieć, czy wolno mi ją kochać. I tak ją kocham do szelęństwa, ale potajemnie. A tak pragnąłbym ujawnić jej swoją miłość, przepielniającą mi serce.

Jestem wysokim ciemnon blondynem i, jak mi wszyscy mówią, ładnym chłopcem. Kiedyż ujrzę znów jej roześmianą słodką buzię?

Chyba nie wcześniej, niż dopiero, gdy ją Pan znów ujrzy w Saskim Ogródzie, bo jakże inaczej? Może wtedy zdoła Pan poprosić nauczycielkę, by Pana przedstawiła, bo innego go dziwnego sposobu nie widzę. A kochać Panu wolno z pewnością.

Jest nawet taka piosenka filmowa:

„Każdemu wolno kochać, to miłości święte prawo, bo kocha się sercem, a każdy je ma.”

P. ZBYSZKO ZE STAREGO MIA STA. w Warszawie pisze nam: „Jestem przystojnym młodzieńcem na dobrej posadzie. Mam lat 27, a już zarabiam 450 zł. miesięcznie, mimo to jednak jestem bardzo nieszczęśliwy. Idąc ub. niedzieli ulicą Elektryczną, w Warszawie, ujrzałem piękną blondynkę o niebieskich oczach w towarzystwie starszej pani. Szedłem za nią do samego domu. Dowiedziałem się, że mieszka na ul. Prostej, jest jedynaczką, córką majstra budowlanego. Tego samego dnia posłałem jej sekretnik, prosząc o spotkanie. Niestety, ani nie przyszła, ani nie odpisała mi.

Mam bardzo dużo znajomych pań, ale żadna nie wywarła na mnie tak silnego wrażenia, jak owa blondyneczka. Od owego dnia nie mam spokoju, tylko wciąż o niej myślę. Jeżeli nie zdołam zmieknąć jej twardego serduszką, gotów jestem popelnić samobójstwo.

Całymi dniami chodzę pod jej domem, by móc ją zobaczyć, niestety, bez skutku. Wskutek tego zaniedbuję się w pracy. Co zrobić, by ją choć raz jeszcze ujrzeć i wyznać jej miłość, bo wprost od zmysłów odchodzi...”

„Nie ma innej rady, jak tylko bombardować ową osobkę nadal listami, wyznaczając jej swe płomienne uczucia i prosząc choć o odpisanie na list, bo tego wymaga prosta przystoitość. Ostatecznie, skoro z tych czy innych względów nie odpowiada jej znajomość z Panem, niech to przy najmniej powie wyraźnie.

A wtedy radzę Panu jednak nie popelniać żadnych głupstw, a zwłaszcza nie zaniedbywać się w pracy, bo właśnie dzięki swemu stanowisku może Pan jeszcze znaleźć kogoś odpowiedzialnego na żonę i założyć sobie ognisko domowe.

Robotnicy Zagnańska budują pomnik

Wojewoda kielecki dr. Dziadosz przyjął delegację Komitetu Budowy Pomnika 20-lecia niepodległości w osadzie robotniczej przy kamieniołomach państwowych w Zagnańsku. Delegacja prosiła p. wojewodę o przyjęcie protektoratu nad akcją budowy pomnika, na co p. wojewoda wyraził zgodę.

Należy zaznaczyć, że Kamieniołomy państwowe w Zagnańsku zatrudniają około 2.000 robotników, którzy po wysunięciu projektu

wzniesienia pomnika opodatkowali na ten cel swoje zarobki.

Numer akt Km. 705/37

OBWIESZCZENIE o licytacji nieruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rew. II, Władysław Latacz, mający kancelarię w Kielcach, przy ul. Słowackiego Nr 25, na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. obwieszcza, że **dnia 27 października 1938 r.** o godz. 10 rano w Sali Posiedzeń Sądu Grodzkiego w Chęcinach, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Mikołaja Jakubowskiego nieruchomości „Kolonja Ruda Zajączkowska Y”, powiatu i województwa kieleckiego odnośnie Mikołaja Jakubowskiego 2-ch działek, oznaczonych Nr Nr 166 i 167, szczegółowo opisanych w opisie komornika z dnia 26 lutego 1938 r., oraz budynków, opisanych, a znajdujących się na działce Nr 166: 1) domu mieszkalnego drewnianego z przybudowaną stodołką z desek, 2) stodoły z desek na

Lustracja robót drogowych

W sobotę bawił w Kielcach wiceminister Komunikacji Piasecki, który dokonał lustracji robót na dro-

dze państwowej Radom — Kielce i Kielce — Busko.

W inspekcji p. wiceministrowi towarzyszyli dyr. departamentu w min. komunikacji inż. Nowakiewicz i inż. Budzyński, oraz wojewoda kielecki dr. Dziadosz.

Numer akt. Km. 669/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Chmielniku Stanisław Gajek, mający kancelarię w Chmielniku, przy ul. Pierackiego Nr 45, na podstawie art. 602 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 14 września 1938 r.** o godzinie 10-ej, w Busku-Zdroju w domu pozostałym po s. p. dr. Leopoldzie Byrkowskim, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do masy spadkowej po s. p. dr. Leopoldzie Byrkowskim, składających się z powozu otwartego, czarnego koloru, na resorach z wyścielany mi siedzeniami pluszem jasnym z dyszlami na jednego i na 2 konie, w stanie podniszczonym i 2 koni wałachów gniadych dobrego chowu, oszacowanych na łączną sumę 1060 złotych.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 6 września 1938 r.

Numer akt Km. 550/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Szczekocinach, Czesław Machura, mający kancelarię w Szczekocinach, ul. Senatorska 13, na podstawie art. 602 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 20 września 1938 r.** o godz. 9, w Białej Błotnej, gm. Irlądze, na miejscu przechowania odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Mieczysława Kubary, składających się z 10 metrów żyta w snopkach, 10 metrów pszenicy w snopkach, 2 świnie wagi około 150 klg., 2 krowy maści czarnej, oszacowanych na łączną sumę 600 złotych.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 2 września 1938 r.

Drobne ogłoszenia

Chłopcy do sprzedaży gazet potrzebni. Zgłoszenia w Administracji Kielce, Sienkiewicza 32 (w podwórzu Hotelu Polskiego).

Tanio

i skutecznie

Ogłaszajcie się w dziale drobnych ogłoszeń K. E. C.

Czy jesteście już Członkiem L. M. K.

Kina kieleckie:

Czwartak: Tango Notturmo

Palace: Dzisiejsza miłość

WF. i P.W. Indyjski grobowiec

Casino: Dla ciebie senorito

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

BAR i RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19

Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Kotlety litewskie w buljonie 60 gr.
Ozór woł. peki z grochem. 50 gr.
Kiełbasa smażona z cebulką 40 gr.
Fasola po bretońsku 40 gr.
Bigos staropolski 30 gr.
Nóżka cielęca smażona 50 gr.

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Odbiorniki słciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, kucharki, grzałki do rurek, poduszki i inne do nabycia na dogodnych warunkach w Radomskim T-wie ELEKTRYCZNYM Spółka Akc. w Radomiu ulica Traugutta Nr 53

Strzał do ukochanej

Na polach wsi Karczęta, gm. Petkowice, pow. iłżeckiego. Dunan Józef strzelił z rewolweru do Anny Li-

piec, lat 18, jednak chybił. Przyczyną usiłowanego zabójstwa był zawód miłosny.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Numer akt. Km. 129/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego we Włoszczowie Michał Cisłowski, mający kancelarię we Włoszczowie, ulica Koniecpolska Nr 8, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 7 października 1938 r.** o godz. 10-ej w maj. Belina-Lasy Sułkowskie, gm. Włoszczowa, odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Marii Iglukowskiej, składających się z 15 metrów żyta w słomie, 4 metrów lębnu i umeblowania domowego, oszacowanych na łączną sumę zł. 600.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 23 lipca 1938 r.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

okazieielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

słupach drewnianych, 3) chlewu murowanego z kamienia, 4) szopy z desek na słupach drewnianych, a także i wszelkie rośliny, wszystko to również szczegółowo opisanych w wymienionym opisie.

Rygory dotyczące tej nieruchomości i obciążenia są wymienione w protokole opisu. Przyczyną nadmienia się, że budynki opisane pod punktem pierwszym, według twierdzenia dłużnika Mikołaja Jakubowskiego, należą do Bronisława Wilka.

Powyzsza nieruchomość została oszacowana umownie na sumę 68.500 zł. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania 51,37 zł. 50 gr.

Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rekojmię w gotówzinie w kwocie 685 zł. albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych, instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości $\frac{3}{4}$ części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne ze prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji; że w ciągu ostatnich 2-ch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Chęcinach.

Dnia 10 września 1938 r.

Trudno żyć kulturalnie bez

RADIOOdbiornika

TELEFUNKEN

Najnowsze modele tych aparatów do nabycia w sklepie Elektrowni Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

„AUTO-COMMERCE” Kielce Sienkiewicza 55, tel. 13-01, 13-16 Rejonowa sprzedaż samochodów Chevrolet, Buick, Opel

Dogodne warunki spłaty. Dostawa natychmiastowa. Stacja obsługi: Stacja benzynowa „POLMIN”

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr. Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście str. 1-sza 50 gr. za tekstem str. VIII 40 gr., Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.